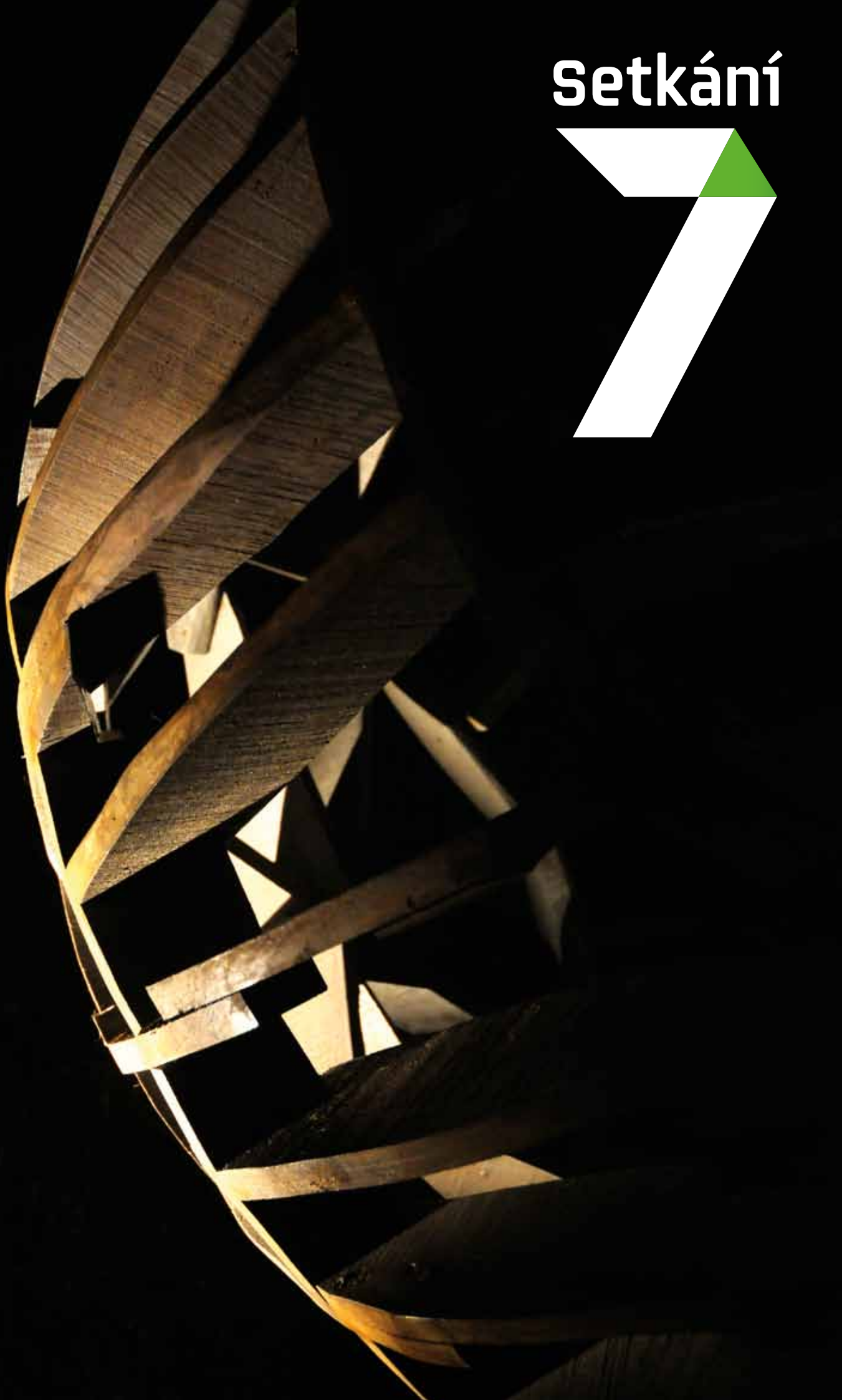

Setkání

7. Mezinárodní setkání výtvarníků a výstava plastik v areálu zámku a v Galerii 12 v Náměšti nad Oslavou

26. ČERVNA–23. SRPNA 2015

Součást kulturního projektu ZÁMEK NÁMĚŠŤ 450 k výročí 450 let
od zahájení výstavby zámku v Náměšti nad Oslavou

450 ZÁMEK NÁMĚŠŤ

Pod záštitou ministra kultury Daniela Hermana
a hejtmana Kraje Vysočina Jiřího Běhounka

VYSTAVUJÍCÍ AUTOŘI

Vratislav Černý / Adam Čierny / Igor Čierny / Jan Čuhel / Jiří Dobeš / Jaromír Gargulák
Leopold Habermann / Tomáš Hlavenka / Libor Jaroš / Václav Kyselka / Karel Meloun
Jan Svoboda / Jaromír Šimkůj / Miroslav Štěpánek / Pavel Tasovský / Pavel Tasovský ml.
Petr Urválek / Karel Emil Wiele / Josef Zahradník / Jasan Zoubek / Olbram Zoubek
Rostislav Župka

SEDMÉ SETKÁNÍ

Kastelánovo blouznění mezi symbolikou a posvátností.

Letošní SETKÁNÍ je v pořadí sedmé. Sedmička je prvočíslo. A sedmička měla vždy od dávná pradávna symbolický a posvátný význam. Nedá mi to. Řemeslo, kterému jsem vyučen, mne vede k asociacím, jež nemohu zamlčet. Zvláštní význam přičítali sedmičce Egypťané i Židé, Arabové i Asyřani, Babyloňané i Peršané, Číňané i Řekové, Římané i staří Germáni. Prý to bylo podle čtyř fází proměn Měsíce vždy po sedmi dnech, podle čehož se prý naši prapředkové učili počítat čas. Není bez zajímavosti, že dalším posvátným a symbolickým číslem, hlavně v Babylonii a Asýrii, byla dvanáctka. A letos je tomu přesně dvanáct let od roku 2003, kdy naše SETKÁNÍ proběhlo poprvé. Symbolika dvojnásobná, posvátnost tuplovaná!

Otevřete si Starý Zákon. Sedmičkami se to tam jen hemží. Hospodin po stvoření sedmý den odpočíval. Sedmý rok byl rokem sobotním, sedmkrát sedmý rok létem milostivým. Láméché vyhrožuje pomstou sedmdesátkrát sedminásobnou, aby i novozákonní odpuštění bylo doporučováno sedmdesátkrát sedmkrát. Mojžíš sedmdesát starších ustanovil domnívající se, že svět obývá sedmdesát národů. Sedm dní obcházeli Izraelité Jericho a troubili. Samson měl vlasy spletené do sedmi copů. Sedmi chlapům ze Saulovy party zpřeráželi kosti, až zemřeli, aby usmířili vinu za povraždění Gibeoňanů. A Moudrost prý přebývá v domě o sedmi sloupech. Z Nilu vyšlo sedm krav, sedm klasů vyrašilo ze stébla. Chrám se stavěl sedm let, v něm byl svícen o sedmi ramenech. A Janova Apokalypsa? Sedm malosijských sborů, sedm andělů se sedmi troubami, sedm pečeti, sedm hvězd, sedm hromů, sedm svícňů, sedm duchů před Božím trůnem, Beránek se sedmi rohy a sedmi očima, drak velký a ryšavý se sedmi hlavami a sedmi korunami. A nakonec sedm ran posledních. *

Tento text píšu týden před SETKÁNÍM. Sedmičkami jsem zcela zasypán. Již jen sedm dní. Ještě sedmdesát sedm úkolů od Pavla Tasovského! A přání, aby sedmé SETKÁNÍ bylo rokem sobotním, o slavnosti aby se troubilo na sedm rohů (zadání pro Petra Píšu), sedmdesátisedminásobná pomsta aby byla sedmasedmdesátkrát odpuštěna a mistr Karel Meloun si vlasy zapletl do sedmi copů.

Vítejte sedmdesátkrát sedmkrát!

Marek Buš

Ještě douška, která je už ale zcela a úplně mimo: Že Děd Vševed měl pouze tři zlaté vlasy a nikoli sedm, přičítám jeho pokročilému věku. Ale vůbec nevím, proč měla Sněhurka právě sedm trpaslíků. Budu se muset optat děti.

* Pro ty, kdož by si to chtěli nalistovat: Gn 2,2n, Gn 4,24, Gn 41,2, Gn 41,5.22.30, Ex 25,31n, Lv 25,8, Nu 11,16, Nu 36,4, Joz 6,20, Sd 16:13:19, 2S 21,6.9, Př 9,1, 1Kr 6,38, Ž 29, 3-9, Mt 18,21n, a Zj. 1,4n, 1,13nn.16nn, 14, 4,5, 5,1nn, 5,6, 8,2nn, 10,3n, 12,3, 13,1, 17,3nn, 15,1n.

MEZI STROMY

Opětovně máme možnost stát se prostřednictvím svých soch, plastik, objektů či jiných uměleckých artefaktů součástí zámeckého parku. S největší pečlivostí, výtvarníkům vlastní, vybíráme vhodná místa pro své zhmotněné sny, představy a myšlenky, umocňujeme tak výpověď každého z objektů. Z jinak tichého a klidného zámeckého parku se vzrostlými stromy, určeného k regeneraci ducha a odpočinku, vytváříme na téměř dva měsíce galerii mezi stromy. Pro mnohé z návštěvníků se tak stává park něčím novým, v žádném případě tím klidným místem v blízkosti zámku. Z různých míst na návštěvníka křičí, žalují, žadoní, provokují, smějí se, ba i vysmívají jakési objekty či sochy. Seskupení skulptur mezi stromy v zámeckém parku vytváří nový prostor a vtahuje tak vnímavého návštěvníka do jednotlivých příběhů a je jen na něm, zda si z této výstavy odnese sbírku příběhů vzájemně navazujících nebo naprosto různorodých. Důležité však je, že každý, kdo zámecký park navštíví, ať chce nebo nechce, určitě si nějaký z příběhů odnáší.

Zbývá tedy poděkovat všem organizátorům, vystavujícím, těm kdo se zasloužili o hladký a zdárný průběh přípravy a v neposlední řadě partnerům a sponzorům Setkání, že umožnili a podpořili zrození společného výtvarného díla.

Pavel Tasovský

Jen malá poznámka: to vše mimo mou hlavní profesi dělám jen proto, abych mohl úkolovat mého kamaráda, souseda, výkonného ředitele Setkání a kastelána v jedné osobě, Marka Buše.

SETKÁNÍ 7

Vážené a vážení,

jsou to snad jednoduché počty. Za posledních dvanáct let v celkové čtyřsetpadesátileté době existence doložené historie zámku zde již po sedmé nacházíme krásnou, vlídnou a zároveň emotivně silnou konfrontaci v tom nejlepším smyslu slova, kterou s dobrým pocitem můžeme nazvat kompozicí, a to nikoliv v jediném směru.

Již po sedmé si totiž můžeme připomenout a především s uznáním uvědomit, že právě Náměšť nad Oslavou již ve své historii dávala s otevřenou náručí prostor sochařské tvorbě. Můžeme si to připomenout tehdy, když barokní plastiky kostela Svatého Jana Křtitele, jeho fary či špitální kaple Svaté Anny alespoň na čas získávají své nové partnery – právě zde, v zámeckém parku. Stejně tak i sochy světců a andělů na mostě přes Oslavu, Nejsvětější trojice na náměstí, nebo i docela spanilé potvory na mostě přes zámecký příkop, nebo naopak důstojný zástup světců v zámecké kapli i místech posledního odpočinku.

Již po sedmé, vždy po dvou letech, se k doložitelným jménům jako Winterhalder, Jelínek, možná Riga či Pröbstel, Kleiber a k řadě dalších tvůrců přidávají jména další, aktuální, která do Náměště vstupují v nových kontextech.

Jsou to Vaše jména, vážení tvůrci. Některá z nich jsou již stálá, která zde již roky frekventují, i ta nová, kterých stále přibývá. Je jich dost a nejsou jen z naší země – o výčtu děl ani nemluvě. Na rozdíl od těch historických se zde pouze představí a odejdou, aby se zámecký park opět v další lichý rok proměnil v úplně novou, jinou galerii. Mnohdy to provází lítost, která tomu naopak dává kvalitu vzácnosti.

Ze všech těch jmen bych si dovolil jmenovat pouze dvě, která jsou s tímto spojená. S omluvou to nejsou jména vážených hostujících tvůrců, nejsou ani z řad jednotlivců, ale ze dvou manželských párů. Spásná abeceda mne osvobozuje od neřešitelného určení pořadí. Jsou to Bušovi, jsou to Tasovští.

Spolupráce správy zámku s umělcem a s prestižní galerií přináší výsledky, jichž jsme i v tuto chvíli svědky. Výsledky, které jsou přínosem pro město, přínosem pro zámecký areál a přínosem i pro všechny vystavující umělce. Tento přínos je ještě mnohem širší – být i ve vzdálenějším horizontu. Nutí lidi vnímat, cítit a přemýšlet jak o kulturním dědictví, které se nám dochovalo, tak i o současnosti a jejím výrazu – vše ve vzájemných vazbách. Přál bych těmto čtyřem báječným lidem i všem, kteří jsou v této

Sedmičce, aby právě toto mnohé a mnohé návštěvníky přicházející do Náměště v této letní sezoně těžce zasáhlo. Vždyť odkaz každé doby netkví jen ve vědě, technikálich či obchodní prosperitě. Její paměť zůstává i v kulturním projevu, ve kterém mají své místo architektura s výtvarným uměním. Vypovídají o své době možná jinak, než přímočaré technické a ekonomické výsledky. Vypovídají více či spíše méně závisle na celkovém progresu. Právě Náměšť do tohoto obrazu patří. O těchto setkáních se bude mluvit a psát, bude se pracovat s pečlivě archivovanými záznamy. Vážený Marku, vážený Pavle – oba se svými drahými polovicemi, Vy toto vše vytváříte s naprostou samozřejmostí, jistotou a sofistikovaným nadšením, kterému zároveň s Vámi propadli tvůrci i mnozí návštěvníci všech Vašich SETKÁNÍ!

Ještě mi, prosím, Vy všichni dovolte jednu, zvláště dnes, v pátek 26. 6. 2015, velmi kontroverzní větu.

My žijeme v krásné době. Při takové příležitosti, jako je SETKÁNÍ 7, se zabýváme problémy, které mají pro nás ten naprostý luxus zasloužené výjimečnosti. Jsou to problémy jako proporce, vyváženost, umístění, měřítka, povrchy – zda něco zrezaví dříve nebo později, ale i náklady na materiál, doprava, prezentace, kritika, ohlas ...

Prosím, užijeme si toho. Historie k tomuto stavu špěla velmi dlouho, i když podobná období již ve svých periodách zažila. Tato Sedmička je toho reflexí. Přeji jí, stejně jako Vy, úspěch, zviditelnění, řady návštěvníků, kteří nebudou bloumat tímto parkem bez cíle, ale budou se zájmem chodit od objektu k objektu, obcházet je ze všech stran a pořizovat si před nimi památeční foto do rodinných alb.

Svému, v tuto chvíli mne neznámému kolegovi, který za dva roky uvede SETKÁNÍ 8, přeji stejné starosti a stejnou závažnost problémů, o kterých jsem se zmiňoval před chvílí. Aby i on o nich mohl mluvit v tomto stále krásném, nyní dramatickém, jindy však klidném, vlídném a světem jen pozitivně dotčeném prostředí.

Sedmička je v pohodě, povedla se. Mezi tím vším, co přinesla, zněla prima muzika, spolu s panem kapelníkem zpívaly krásné zpěvačky. Snad jsme si i stačili mnohé povědět, když jsme se tak dlouho neviděli. Ale hlavně – mějme možnost, mějme ambice a mějme tento svůj svět, aby se povedla OSMIČKA!

Bohumil Chalupníček

INSTALACE PLASTIK V ZÁMECKÉM PARKU

**SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ SETKÁNÍ 7 V ZÁMECKÉM PARKU
S ÚVODNÍM SLOVEM DOC. AKAD. ARCH. BOHUMILA CHALUPNÍČKA**

VEČERNÍ KONCERT: ORCHESTRIJÓN – PETR PÍŠA, ZATRESTBAND TŘEŠŤ A DIVADLO T.E.J.P.

**LUDMILA TASOVSKÁ
KAŠTANOVÁ 12, NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU**

WWW.GALERIE12.CZ

**ZAHÁJENÍ VÝSTAVY: JASAN ZOUBEK – PLASTIKY A RELIÉFY
S ÚVODNÍM SLOVEM DOC. AKAD. ARCH. BOHUMILA CHALUPNÍČKA
A ZPĚVEM PETRA PÍŠI**

Vážené a vážení,

promluvit či v tomto případě psát o autorovi, jeho tvorbě, myšlení – to je vždy na hraně, jak to uchopit.

Mistr Jasan Zoubek vzbudil pozornost špičkových osobností teoretiků této sféry. Namátkou mohu jmenovat přední kantory pražské UMPRUM – jejího emeritního rektora, doktora Josefa Hlaváčka, emeritního prorektora, teoretika a publicistu, našeho předního diplomata, doktora Jiřího Šetlíka nebo i výraznou osobnost katedry teorií, doktorku Martinu Pachmanovou. Na druhou stranu mám v živé paměti neustále opakovaný výrok dalšího emeritního rektora téže školy – vynikajícího umělce, skláře, sochaře a medailéra – profesora Jiřího Harcuby. Cituji jeho slova: „nejlepším znalcem svého díla je autor sám“.

Když si dám do protikladu sofistikovaná pojetí informací o mistrově tvorbě s tímto trochu drsným, ale neopominutelným názorem, zbývá mi jediné – využít této cti, které se mi dostalo, a podělit se s Vámi o své pocity nad tvorbou, jejíž vzorek důstojně prezentuje Galerie 12.

Je to už několik let, kdy při jménu Jasana Zoubka mne automaticky napadne – Litomyšl. Právě tam, z nehostinné skládky, mezi dvěma úžasnými kostely, se architektonickému atelieru podařilo velmi umírněnými, ale zcela jasnými prostředky vytvořit prostor založený na kráse uvolněnosti, kráse osvobozené veduty i vyznění blízkých dominant – to vše s pomocí citlivé práce s terénem, povrchy zpevněných ploch a zelení. Vedle nových architektur je silným akcentem i několik vsazených solitérů, mezi nimiž je i mistrova plastika ŠIK. Vnímám ji několika způsoby. Z bezprostředního kontaktu po vstupu do areálu od Piaristů, nebo jako dominantu a cíl, stojím-li pod schodištěm. Právě na jeho horní podestě, skoro v kontextu s posledním nejvyšším stupněm proti všem obvyklostem, mne čeká břit geometricky a perspektivně podpořených vertikál v celistvé, jednoznačné formě. Vnímám ji na tomto místě jako apoteózu smyslu schodiště, krásy vysokého horizontu, ke kterému po něm stoupám. Hned druhý den po zahájení SETKÁNÍ 7 jsem jel do Litomyšle, abych si tyto své pocity připomenul. Stále ve mně trvají. Stále si dokážu představit, jak tato, dle mne jedna z nejvýraznějších současných instalací objektu do architektonického prostoru, byla odvahou a složitou hrou centimetrů. Toto vše vnímám jako divák naplněný emocí a rád v tomto případě zapomínám na architektonické kánony.

Silné počiny však vyvolávají diskuzi. Znáám názor váženého pana projektanta, který vidí vyznění plastiky v jiném místě areálu, s vlastní terénní úpravou. Jako divák ve svém pocitovém světě a především jako architekt toto plně respektuji a věřím, že ŠIK, byť v jiných kontextech, by neztratil svoji sílu a vlastní architektura místa by se mohla uvolnit k zamýšlenému výrazu.

Do spojitosti s tvorbou Jasana Zoubka však stále silněji vstupuje Náměšť nad Oslavou. Pamatuji na jeho vystoupení na šestém bienále s motivací „umění jako rodinná anamnéza“. Již na této tehdejší instalaci v parku a především na této letošní samostatné autorské výstavě vidím díla z různých období v blízké prostorové souvislosti. Vidím, jaké má tvorba ve svém časovém průřezu různé techniky. Může to být dvojí dimenze na papíře s přidáním dimenze třetí z téhož materiálu. Může být použit kámen, beton, litina. Všechno na mne působí pravdivě a předem věřím naznačeným kódům, i když je neznám. Viděl jsem kresby, které již nemohou být otevřenější a více zbavené jakýchkoliv příkras – totiž kresby tužkou vystupující z papíru do mého prostoru – bez pomoci perspektivy, identifikovaného světla či jiných zobrazovacích možností. Věřím vrstveným materiálům, kamenným texturám i biotvarům. Klidně ať na mne působí jako fosilie, jako prvopočáteční nebo dokonalé organismy, jako chování hmoty. Někdy je to i reakce na lidský tělesný i duchovní svět, což nalézám třeba v neprvoplánově ztvárněné stopě, nebo již ve velké konkrétnosti – nástroje – zbraně – kultovního předmětu, ale i to je moje domněnka. Toto vše mne oslovuje silným uchopením, za nímž je myšlenka, její prostorová formulace, dokonalost detailu, vše opřeno o mistrova vlastní životní filosofii. Ji vnímám i v názvech dnes již klasických děl – příkladem ZLOM, KRÍDLA, PUKLINA, DŮLEK či CESTY ZA OBZOR – co všechno může být jen za tímto názvem! Ale jsou to i HORIZONTY, zmiňovaný ŠIK nebo KŘEST, GOLGOTA ...

Pro mne jsou to tvůrcovy introvertní světy. Pokusy je zde definovat bych považoval až za neslušné. Naopak každý je v tom či onom díle může svobodně nalézat ve svém pojetí, nikdo není postaven do úkolu sdílet nadiktovanou emoci. Tato zpětně poskytnutá svoboda od autora směrem k divákovi není ve vysokých patrech umění ničím zcela samozřejmým. Tuto svobodu považuji za velkou cennost. Stejně tak i osobnost mistra Jasana Zoubka, jehož díla jsem si vždy hluboce vážil a kterému se snažím porozumět hlouběji, než jen estetice jeho tvaru, dokonalosti sochařské práce či vnějšímu výrazu bez hledání podstaty jakéhokoliv tajemství. Osobní a profesní život mistra Jasana Zoubka je takový, jaký je. Jeho postojů za daných situací je třeba si vážit. To jsou ale již fakta, některá z nich jistě znáte. To již nejsou moje pocity.

Bohumil Chalupníček

1 / PAVEL TASOVSKÝ, 1960, UROBOROS, OCEL, 2014

2 / PAVEL TASOVSKÝ, 1960, MEZI KRUIHY, OCEL, DŘEVO, 2015

PAVEL TASOVSKÝ MLADŠÍ, 1984, STRÁŽCI, OCEL, 2015

1 / VÁCLAV KYSELKA, 1975, OUTSIDER, DŘEVO, KOV, ROSTLINY, 2015

2 / VÁCLAV KYSELKA, 1975, DECH - SPIRITUS, DŘEVO, 2015

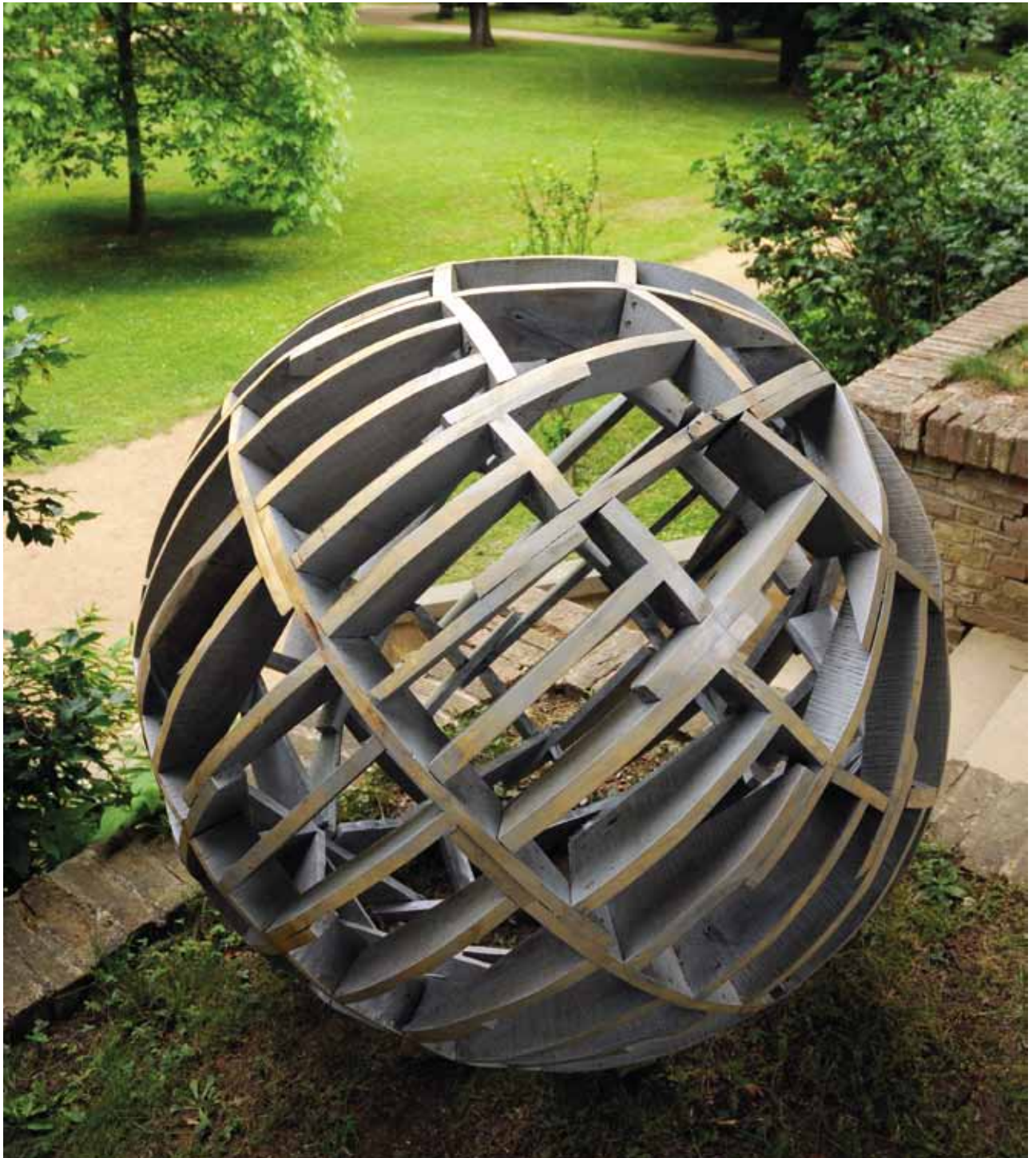
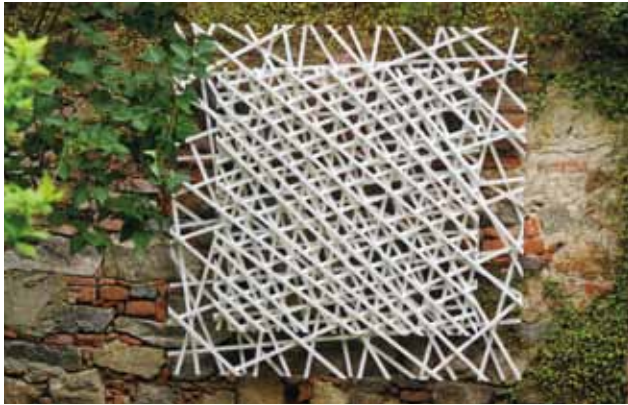
3 / VÁCLAV KYSELKA, 1975, PUPCI SVĚTA, DŘEVO, 2014

1 / JAN SVOBODA, 1957, ČTVEREC, DŘEVO, 2015

2 / JAN SVOBODA, 1957, KOULE, DŘEVO, 2015

1 / JAROMÍR GARGULÁK, 1958, VEJCE, BRONZ, 2015

2 / JAROMÍR GARGULÁK, 1958, BLACK AND WHITE, SMALTOVANÝ PLECH, 2015

1 / MIROSLAV ŠTĚPÁNEK, 1953, STÉLA, NEREZOVÁ OCEL, ŽULA, 2015

2 / MIROSLAV ŠTĚPÁNEK, 1953, FIGURA, NEREZOVÁ OCEL, SKLO, 2015

ROSTISLAV ŽUPKA, 1955, ANDĚL Z KŘOVÍ, DUB, VRBOVÉ PROUTÍ, 2015

KAREL EMIL WIELE, 1939, ARCHIV STROMU, INSTALACE, 2015

JIŘÍ DOBEŠ, 1972, PANENSKÝ BÝK, DŘEVO, OCEL, 2015

KAREL MELOUN, 1950, GOLEM DRUIDA OD AGARY, OCEL, DŘEVO, PÍSKOVEC, 2015

IGOR ČIERNY, 1961, PES OBRANÁR, OCEL, KÁMEN, 2014

JAN ČUHEL, 1989, PANTHEON MAXIMUS ČUHELUS, OCEL, 2015

JOSEF ZAHRADNÍK, 1952, SUDOKOPYTNÍK, OCEL, KOST, DŘEVO, 2015

OLBRAM ZOUBEK, 1926, ZASLÍBENÁ, ZASLÍBENÝ, CEMENT, 2013

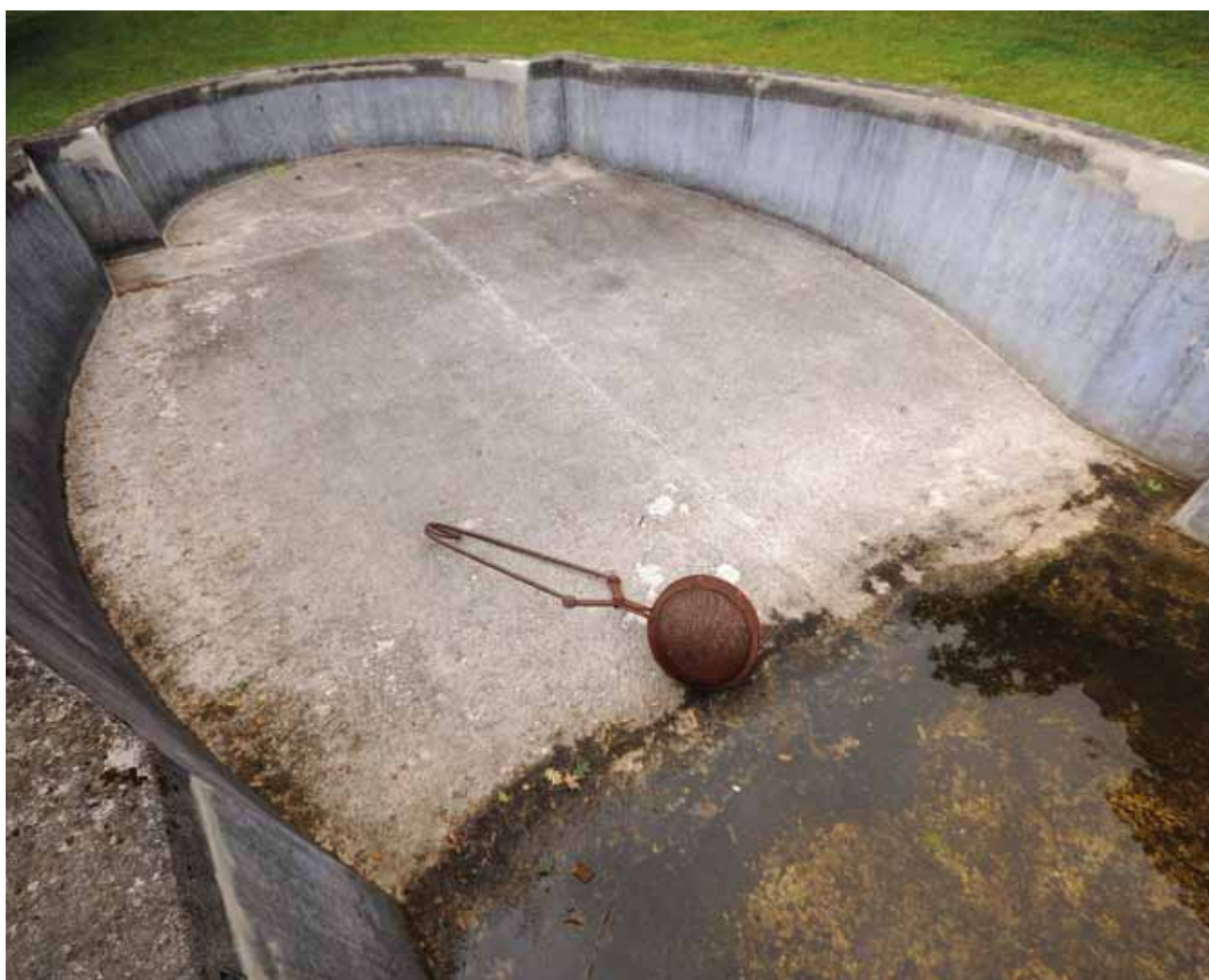

ADAM ČIERNY, 1986, ANJEL PRE NÁMĚŠŤ, OCEL, 2015

VRATISLAV ČERNÝ, 1978, JAN ČUHEL, 1989, ČAJOVÉ SÍTKO, OCEL, 2013

1 / PETR URVÁLEK, 1976, 2 X 2 X 2 V UTAJENÍ, OCEL, 2015

2 / PETR URVÁLEK, 1976, DEEP PURPLE, TRUBKA, OPTICKÉ VLÁKNO, 2015

POLDI HABERMANN, 1955, HŘEBÍK, OCEL, 2015

JAROMÍR ŠIMKŮJ, 1955, BEZ NÁZVU, PATINOVANÝ PLECH, 2014

1 / TOMÁŠ HLAVENKA, 1977, RUDL, KOVANÉ ŽELEZO, 2004

2 / TOMÁŠ HLAVENKA, 1977, Z CYKLU PŘÍRODA JE TVRDÁ, ŠEDÁ LITINA, 2011

LIBOR JAROŠ, SCHRÁNKA, POLYCHROMOVANÉ DŘEVO, 2015

Moderní tvář stavebnictví

OHL ŽS

Naše sedmé Setkání jsme mohli uspořádat jenom díky velkorysému podpoře společností, firem a jednotlivců, které reprezentují tyto malé barevné obrázky. A také díky ochotě našich přátel ze správy zámku a z kovářské dílny.

Děkujeme panu ministru kultury Danielu Hermanovi a panu hejtmanovi Kraje Vysočina Jiřímu Běhounkovi za poskytnutou záštitu. Děkujeme Nadaci ČEZ, Kraji Vysočina a Městu Náměšť nad Oslavou za finanční podporu, dále pak uvedeným firmám a společnostem za to, že též přispěly na dobrou věc. A děkujeme i soukromým dárcům Martinovi Horkému a Pavlovi Dobrovolnému.

Vážíme si toho. A děkujeme ne sedmkrát, ale sedmasedmdesátkrát.

Marek Buš, Pavel Tasovský

POŘADATELÉ

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV
SPRÁVA STÁTNÍHO ZÁMKU NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

KOVÁŘSTVÍ
PAVEL
TASOVSKÝ

OFICIÁLNÍ ZÁSTUPCE POŘADATELŮ

NÁRODNÍ PAMÁTKOVÝ ÚSTAV
SPRÁVA STÁTNÍHO ZÁMKU NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Národní památkový ústav,
Územní památková správa v Českých Budějovicích,
Správa zámku Náměšť nad Oslavou, Zámek 1
675 71 Náměšť nad Oslavou, Zámek 1
IČ: 75032333, DIČ: CZ75032333
T: +420 568 620 319
E: namest@npu.cz
www.zamek-namest.cz

PROJEKT PODPORUJE NADACE ČEZ

ZA FINANČNÍ PODPORY

Město
Náměšť
nad Oslavou

PARTNEŘI

SETKÁNÍ 7 KATALOG 7. SETKÁNÍ VÝTVARNÍKU

VYDAL

Národní památkový ústav,
správa zámku Náměšť nad Oslavou
Foto: Jiří Polehla, Pavel Tasovský, Milan Kořínek
Design: Jan Lamr
Tisk: Echtmann s.r.o.
Náměšť nad Oslavou 2015

NÁKLAD 1000 KS
ISBN 978-80-87890-07-3

Vydání první

